

ikke se, at der er opnået et resultat, der ligger ud over det rimelige; men vi er selvfølgelig fuldstændig enige i, at afpresning i politik er en meget grim ting. Jeg synes selv, at noget af det grimme, jeg har set af den slags, var, da nordjyske folketingsmedlemmer på tværs af partiskel gennemtvang nordjyske motorveje som betaling for en bro til Sjælland. Jeg synes sådan set ikke, den slags hører hjemme i dansk politik, men her var Socialdemokraterne, Venstre og De Konservative altså fuldstændig enige om at lave en sådan afpresning af det øvrige Folketing, og det var ikke pænt.

Jeg håber selvfølgelig også i forlængelse af denne sag, at når man fra Færøernes side ønsker selvstændighed i højere grad, vil man naturligvis få det. Jeg håber selvfølgelig også, man finder en eller anden form for en fremtidig model, som tillader, at flertallet i det danske Folketing selvstændigt kan beslutte over danske forhold – altså at vi ikke får neutraliseret det flertal, der faktisk er i Folketinget, og forhindrer det i at lovgive om danske forhold. Dansk lovgivning, f.eks. om pesticidafgifter i Danmark, bør selvfølgelig besluttes af et flertal, som er valgt i Danmark, og vi må se på, hvordan det kan udmøntes fremover. Jeg håber i hvert fald, vi finder en facon, som både er til Færøernes og til Danmarks tilfredshed.

Vi noterer os, at der fortsat gøres en indsats for at inddrive erstatning fra Den Danske Bank, og derfor ligger den aftale, der er indgået her, i direkte forlængelse af den vedtagelse, der skete i Folketinget efter forespørgslen på baggrund af bankrapporten.

Jeg tror også, at der med det, der foreligger nu, er åbnet for et bedre forhold mellem Færøerne og Danmark og dermed for et godt grundlag for at diskutere den udvikling af selvstyret mod uafhængighed, som Færøerne ønsker. De ønsker, man bliver enige om på Færøerne, synes Enhedslisten naturligvis også, at vi her nede skal efterkomme.

Vi kan altså støtte aftalen og vil derfor stemme imod beslutningsforslaget, men jeg vil også godt sige, at vi står stadig tilbage med et uafklaret spørgsmål i hele Færøbanksagen, nemlig det politiske ansvar. Det er der ikke så mange, der taler om, og det er stadig det mest fantastiske, at vi ser beskrevet i detaljer, hvordan en stat hjælper en privat bank med at snyde et lille folk for over 1 mia. kr. Ca. 25.000 kr. blev hver færing snydt for. Det er jo et af historiens stør-

ste bankrøverier – med statshjælp. Vi har stadig ikke rigtig fået greb om, hvordan det skete.

Inden fru Ulla Tørnæs bliver alt for glad for, at jeg siger det, vil jeg tilføje, at selv om aftalen blev gennemført i den efterfølgende regerings tid, var det et kup, der blev tilrettelagt i VK-regeringens tid. Navnet Egon Olsen skal nok nærmest erstattes med hr. Anders Fogh Rasmussen, og måske skal vi også finde andre borgerlige politikere fra den tid; men gennemførelsen blev overladt til andre. Vi ved stadig ikke i detaljer, hvem der besluttede det, hvornår det præcist blev besluttet, hvem der aftalte det, hvem der stod bag aftalen mellem banken og staten, og hvad der indgik i handelen: Hvad var modydelsen? Hvad fik staten af Den Danske Bank for at hjælpe Den Danske Bank med at snyde færingerne? Dette meget store spørgsmål har vi stadig ikke fået den endelige afklaring på. Vi har selv nogle meget gode bud på det, og vi mener, der stadig er noget her, som skal afdækkes, så vi håber, at når erstatningssagen er afsluttet, kan vi også komme videre med at få placeret det politiske ansvar for, at den danske stat hjalp Den Danske Bank med at snyde færingerne for 1 mia. kr. Det er stadig den mest utrolige historie i hele forløbet.

(Kort bemærkning).

Óli Breckmann (KF):

Det er en kort bemærkning til hr. Frank Aaens udtalelse om afpresning.

Selvfølgelig foregår der ikke afpresning i politik. Det er fuldstændig umuligt, for sådan forhandler man jo ikke. Jeg var ikke med i den forhandlingsdelegation, der kom fra Færøerne. Det var selvfølgelig landsstyret, der forhandlede med regeringen, og når man forhandler på den måde, handler man ikke med stemmer.

Jeg tror, at årsagen til denne snak her i dag måske lidt mere er det ubehag, man selvfølgelig oplever under afstemningen om pinsepakken og andre indgreb her i salen; men det er et andet problem, som næppe kan læsses over på et enkelt færøsk medlems skuldre.

Det er en naturlig konsekvens af det forkerte valg, som den danske vælgerbefolkning, og måske også til dels den færøske, traf for et par måneder siden, hvor man igen har valgt en socialistisk regering. Det er et problem, som man må leve med, i hvert fald indtil det næste folketingsvalg kommer. Og jeg håber, at man vil holde op med at give et færøsk medlem